

paa et vist Tidspunkt havde med H. P. Priors Skæbne, bortdunstedede ved de Oplysninger, der er kommet frem om den Haardhed, hvormed H. P. Prior er faret frem overfor et Par af sine Tjenestepiger, da de en Gang havde stjaalet nogle ganske ubetydelige Ting fra ham, idet han, skønt han fik sine Ting tilbage, alligevel krævede disse Tjenestepiger dømt efter Loven strengeste Straf.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Hr. Lorentzen vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Fraenkel: Til hvem er det, at Hr. Lorentzen har udtalt, at han ikke er blevet loyalt refereret i „Social-Demokraten“ eller ikke har set sine Udtalelser gengivet paa den Maade, hvorpaa han mente de rettest burde gengives? Hvorfor maa dette Ting ikke faa dette at vide, naar det ærede Medlem Hr. Fraenkel ellers fortæller dette Ting saa meget denne Sag vedrørende? Det fremgaar ganske tydeligt, mener jeg, af det, det ærede Medlem her i Aften har fremført om dette Spørgsmaal, at Hr. Lorentzen gentagne Gange har været under et meget alvorligt Pres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fraenkel har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Alt, hvad ærede Medlemmer har sagt om mit personlige Forhold til H. P. Prior, det kommer jo ikke denne Sag ved. Det gør det saa meget mindre, som det jo ikke er første Gang, at jeg i dette Ting har paataalt Uret, som er sket ogsaa mod Folk, der ikke var Meningsfæller med mig. Uret kan jeg ikke lide. Her er begaaet en juridisk Retfærdshandling, en efter min Mening moralsk Uret, det er det hele, det har jeg begrundet, og min Habilitet i saa Henseende maa jeg meget bede ærede Kolleger om at holde sig borte fra, for den er der kun een, der er i Stand til at have en Mening om, og det er mig selv. Jeg bedømmer, hvad jeg i Henseende til moralsk Vurdering er i Stand til, og ingen anden. — Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, nemlig, til hvem det var, at Hr. Lorentzen havde udtalt sig. Det er underligt med ærede socialdemokratiske Kolleger, for de er paa den ene Side de durkdrevneste af os alle sammen, og paa den anden Side er de virkelig de naiveste af os alle sammen. Jeg kalder det naivt at gøre mig et saadan Spørgsmaal og virkelig tro, at man faar det besvaret. Hvad vilde nemlig Følgen af en Besvarelse være? Den vilde være den, at det eller de Navne, jeg opgav, blev sølet

og svinet til i „Social-Demokraten“ Dag ud og Dag ind, inden de nogen Sinde kom til at vidne. De Herrer virker under Forsøg paa at intimidere, de Herrer virker med Terror mod alt; det, de fordømmer hos andre Partier og fra andre Tider, med dette virker de. Jeg har tilbudt at fremføre mine Vidner, naar Sagen er lagt saaledes til Rette, at jeg kan gøre det, det er min Pligt, og ud derover gaar den ikke.

Formanden: Det ærede Medlem bør betjene sig af mindre skarpe Udtryk.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det synes, som om det ærede Medlem Hr. Fraenkel er kommet højere op, end han egentlig kan taale. Naar han siger, at Socialdemokratiet virker ved Terror, maa det vel være det ærede Medlems Mening; at det maa være vor Sag at skaffe Bevismateriale for, at dette ikke er rigtigt. Almindelig dansk Retsopfattelse er, at den, der rejser en Beskyldning af den Karakter, ogsaa maa være rede til at føre Bevis derfor. Men vi har jo i Aften hørt det ærede Medlem forklare fra denne Talerstol, at naar han beskylder „Social-Demokraten“ for noget saa stærkt som det, han beskylder den for, paahviler egentlig Bevisbyrden for, at dette ikke er rigtigt, „Social-Demokraten“. Det er en fuldstændig Begrebsforvirring, thi det maa paahvile det ærede Medlem, der bruger det stærke Ord, at bevise, at dette Ord er rigtig anvendt. Selvfølgelig, saaledes er dansk Retsopfattelse. Det, der er sket, er, at „Social-Demokraten“ har bragt en Artikel paa Grundlag af Oplysninger fra Arbejdere paa Valseværket, og at denne Artikels Rigtighed og Sandhed bestrides i meget skarpe Ord af det ærede Medlem Hr. Fraenkel. Efter at Tillidsmanden er blevet klar over denne Bestridelse, giver han en Erklæring om, at hvad der staar der, er i Overensstemmelse med de Oplysninger, „Social-Demokraten“ har faaet, og at de er sande. Saaledes ligger Landet. Der var en Ting til, det ærede Medlem vistnok omtalte noget forkert, jeg gaar ud fra, at det ikke er sket med Villie. Det ærede Medlem talte om, at „Social-Demokraten“ havde skrevet, at det ærede Medlem havde faaet Sagen om Hr. Prior frem til Debat igen, efter at Dommen var fældet. Men hvorfor skrev „Social-Demokraten“ dette? Den skrev det, fordi det ærede Medlem ved en eller anden offentlig Lejlighed, efter hvad der er meddelt, har udtalt, at Hr. Prior kan med